

Изготвил: Ася Лазарова

Обл.пазарджик , общ.Пазарджик, гр.Пазарджик

Професионална гимназия по икономика и мениджмънт,Х,,в“ клас

Стремежът ни към справедливост

Справедливостта като морална категория между личността и обществото представлява морална концепция, която включва законите и принципите на естественото право. Справедливостта е пряко свързана с истината - особено в правораздаването. Възприетите законни норми са основа за опазване на обществото и вземане на справедливи съдебните решения.

Истината е съответствие на действителността по време и място. Тя съдържа в себе си качества и характеристики на едно заключение, което е направено вярно. Истината може да има много лица. Може да бъде абсолютна, относителна, обективна и субективна. Абсолютната истина не се разглежда като процес, тя е статична и неизменна. Човешкото мислене винаги ще бъде ограничено и няма да има възможност да разкрие напълно абсолютната истина. Относителната истина е понятие, което утвърждава, че абсолютната истина е трудно достижима и дори невъзможна, а само се доближава до нея. Обективната истина е такава, която по съдържание не зависи от субекта. Тя съществува извън и независимо от човека. Субективната истина винаги е пречупена и представена през погледа на човека. В определени случаи субективната истина не винаги е изкривена и може да се доближава и съвпада с обективната. За истината и справедливостта обикновено се говори в правото. Там всяка от страните по делото излага своята истина, като за ищеца тя е една, за извършителя е друга, а за съдията трета. Третата истина е най-важната. Съдията винаги търси фактическата истина /истината, подплатена с факти по време и място/.

В днешния материален свят, където всичко се продава и купува, понятия като справедливост и правда лесно се размиват и все по-трудно се стига до фактическата истина. Но ако човек държи здраво на това, в което вярвате, справедливостта винаги има шанс, рано или късно тя възтържествува, въпреки че много често се оказва дълбоко скрита. Справедливостта не иска и не търси никакви награди. Важна е вярата, и то не непременно в Бог, не толкова в определена фигура, обвързана с дадена религия. Важна е вярата в самия човек, в другите хора, в съществуването на истината и справедливостта, в онези ценностни категории, които са истински важните морални принципи, поставени в основата на едно демократично общество и определящи поведението на неговите членове.

В човешката история вечната борба е борбата между доброто и злото, като не винаги доброто побеждава. Но в тази борба има и нещо позитивно, което движи света напред, което стои в основата на прогреса. Това е усилието на всяко поколение да се противопостави на онова, което заплашва истината. Стремежът към справедливост, волята този стремеж да намери своята конкретна реализация, е един от най-важните ориентири за посоката, в която се движи дадено общество.

В тази връзка правото се разглежда като система от ценности и справедливият закон е опора на свободата и равенството. Справедливостта не признава нито баща, нито майка, нито беден, нито богат, а се стреми само и единствено към истината. Трябва да се върви не по този път, по който вървят всички, а по пътя на справедливостта. В целия свят само справедливостта е скъпа. Нека да бъдем справедливи и морални и да вървим по светлия и дълъг път, който предстои да извървим, нека всички ние да се доверим на силата на правосъдието!